

af Loven, hvis vi sætte dette ind. Det kan maasse endda blive knebent nok faa en Lov ud af Forslaget, thi, som sagt, gaa ind paa Bestemmelserne om Indskrænkninger i Selvstyret kan jeg ikke tilraade. Jeg skal derfor slutte med at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Udvalgets Vndringsforslag under Nr. 1 og Flertallets Vndringsforslag under Nr. 2. Derimod kan jeg ikke tilraade Vedtagelsen af Vndringsforslagene under Nr. 3 og 4.

Wistoff: De bestaaende Kreditforeninger her i Landet have opfyldt de Betingelser, man har stillet til dem, paa en særdeles betryggende Maade. Kreditforeningerne ere udbredte over Landets samtlige Egne, saaledes at Laantagerne paa ethvert Sted ville være i Stand til at faa de Krav, de stille til Kreditforeningerne, tilfredsstillende. Man har endnu ikke set, at nogen af de bestaaende Kreditforeninger, naar vi fraregne en paa en uheldig Tid virkende Kreditforening i Randers, ikke ved sine almindelige Midler har været i Stand til at opfylde sine Forpligtelser. De have altsaa udvillet sig jævnt, roligt og sikkert, saaledes at man i enhver Henseende kan være tilfreds med dem. Samtlige Medlemmer af Udvalget have derfor fundet det rigtig og været enige med Flertallet i, at de bestaaende Kreditforeninger maa udvilles i Forhold til de til enhver Tid værende Omstændigheder. Derfor tiltræde vi Forslagene under Nr. 1 og 2. Af de Grunde, som jeg før har nævnt, den store Anseelse og Tillid, Kreditforeningerne i vort Land have vundet, har Mindretallet ikke kunnet tro paa, at en ny Kreditforenings Oprettelse vilde faa nogen synderlig Betydning her i Landet, men man har desuagtet ikke villet lægge Hindringer i Vejen for det Forslag herom, der vedtoges før. Derfor sagde vi: Stemmer ikke til dette Forslag, fordi vi ikke vilde lægge Hindringer i Vejen derfor, men paa den anden Side ikke have nogen Tro paa, at der vilde være nogen synderlig Blads for en ny Kreditforening. Af denne Grund have vi fastholdt vor Stilling fra i Fjor, den Stilling, Folketinget tiltraadte i Fjor om Statsgaranti for de bestaaende Kreditforeninger. Det er vor Opfattelse, at dersom Statsgarantien skal komme til at gøre nogen Nytte, maa det være ved, at vi fastholde, at den knyttes til de bestaaende Kreditforeninger, hvis Virksomhed vi fremdeles vente paa at kunne faa udvidet og videre fremmet til Fordel for Landets Udvikling. Det nytter os lidt, at vi knytte Kravet om Statsgarantien til en Forening, hvis Tilblivelse og Tilværelse

staar tvivlsom for os. Derfor skal jeg paa Mindretallets Vegne tillade mig at anbefale Forslaget under Nr. 3.

Alberg: Naar det Mindretal, hvortil jeg hører, har kunnet tiltræde det fra anden Side i Udvalget fremkomne Forslag om en ny § 3 til dette Lovforslag, der angaar Statsgaranti for Kreditforeningsobligationer, er det, fordi det er fuldstændig i Overensstemmelse med det Forslag, der blev forhandlet og vedtaget her i dette Ting i forrige Samling, og som til sidst blev vedtaget med alle Folketingets Stemmer mod en. Vi gaa nemlig ud fra, at dette vilde være en heldigere Form for Statsgarantien, naar man overhovedet vil gaa ind paa denne, end det er at oprette en særlig Kreditforening for hele Landet saaledes som det Forslag omhandler, der nu for nu lig var til Afgørelse her i dette Ting. Vi have ikke kunnet tiltræde dette Forslag, fordi efter vor Formening alene Administrationsudgifterne ved en saadan for hele Landet oprettet Kreditforening i en længere Arrække vilde blive saa betydelige, at den Fordel, Laansøgerne skulle opnaa, i det væsentligste vilde gaa tabt derved, og det forekommer os derfor, at det vilde være unyttigt at blande Staten ind i en saadan Kreditforenings Anliggender, naar der ikke kan opnaas virkelige Fordele for Laansøgerne derved. Derimod er jo Forholdet helt anderledes, naar man opretter særskilte Afdelinger i de bestaaende Kreditforeninger. De have deres Administrationsapparat i Forvejen, og det vil kun i en meget ringe Grad forøge deres Administrationsudgifter, at de oprette en særlig Afdeling, hvor der gives Statsgaranti, saa det forekommer os, at det, naar man i det hele tror at kunne gaa ind paa at statsgarantere for Kreditforeningsobligationer, absolut maa foretrækkes, at det sker ved særskilte Afdelinger ved Siden af de bestaaende Kreditforeninger i Stedet for at oprette en for hele Landet fælles gældende Kreditforening. Det samme Mindretal, hvortil jeg hører, har dernæst ved et Underændringsforslag under Nr. 4 til den ny § 3 foreslaaet en Tilføjning til denne Paragraf, som allerede findes i det nu foreliggende Lovforslag. Det gaar nemlig ud paa for det første, at Burderingsmændene skulle udnævnes af Bestyrelsen i Stedet for, saaledes som Forholdet nu er, i alt Fald ved en Del af Kreditforeningerne, at de først vælges af Interessenterne, og Valget derefter godkendes af Bestyrelsen, hvilken Godkendelse dog ikke har stort at sige, naar de først ere valgte